

LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCINIS TEISMAS

SPRENDIMAS

DĖL PAREIŠKĖJO KAUNO APYGARDOS TEISMO PRAŠYMO IŠTIRTI LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2020 M. VASARIO 26 D. NUTARIMO NR. 152 „DĖL VALSTYBĖS LYGIO EKSTREMALIOSIOS SITUACIJOS PASKELBIMO“ NUOSTATŲ ATITIKTĮ LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI DALIES GRAŽINIMO IR ATSISAKYMO NAGRINĖTI JO DALĮ

2022 m. rugpjūčio 31 d. Nr. KT99-S90/2022

Vilnius

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, susidedantis iš Konstitucinio Teismo teisėjų Elvyros Baltutytės, Gintaro Godos, Danutės Jočienės, Giedrės Lastauskienės, Vytauto Mizaro, Algio Norkūno, Daivos Petrylaitės,

sekretoriaujant Daivai Pitrėnaitei,

Konstitucinio Teismo tvarkomajame posėdyje apsvaustė Kauno apygardos teismo prašymą Nr. 1B-13/2022.

Konstitucinis Teismas

nustatė:

1. Konstituciniame Teisme gautas pareiškėjo Kauno apygardos teismo prašymas Nr. 1B-13/2022 ištirti, ar:

– „Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo Nr. 152 „Dėl valstybės lygio ekstremalios situacijos paskelbimo“ 3.1.1 papunktis (2021 m. rugsėjo 29 d. redakcija) ir 3.1.1.1–3.1.1.3 papunkčiai (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) toje apimtyje, kurioje numatomi reikalavimai asmenims atitikti nustatytus medicininius kriterijus kaip sąlyga į kontaktiniu būdu teikiamas paslaugas, ūkinės veiklos vykdymą, komercinių ir nekomercinių kultūros, pramogų, sporto renginių, švenčių, mugių, festivalių ar kitų tam tikrą laiką truncančių organizuotų žmonių susibūrimų viešoje vietoje iš anksto nustatytu laiku organizavimą bei 3(1) punktas (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) toje apimtyje, kurioje numatoma, jog asmenys, neatitinkantys nė vieno iš šio nutarimo 3.1.1 papunktyje nurodyto kriterijaus, kontaktiniu būdu gali būti aptarnaujami tik kai teikiamos 3(1).1–3(1).25 papunkčiuose įvardintos paslaugos ir vykdomos nurodytos ūkinės veiklos,

neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 20 straipsnio 1 daliai, 29 straipsniui, konstituciniam teisinės valstybės, atsakingo valdymo, teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio tikrumo principams“;

– „Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo Nr. 152 „Dėl valstybės lygio ekstremalios situacijos paskelbimo“ 3(1) punktas (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) ir Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro, valstybės lygio ekstremaliosios situacijos valstybės operacijų vadovo 2021 m. gegužės 21 d. sprendimas Nr. V-1151 „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro, valstybės lygio ekstremaliosios situacijos valstybės operacijų vadovo 2021 m. balandžio 21 d. sprendimo Nr. V-891 „Dėl asmenų teisės į švelnesnes karantino režimo priemones patvirtinimo“ pakeitimo, įsigaliojusio nuo 2021 m. gegužės 24 d., 1.1.4 papunktis toje apimtyje, kurioje reglamentuojamas „galimybių pasas“, neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 straipsniui, 31 straipsnio 4 daliai, 109 straipsnio 3 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui“.

2. Pareiškėjas dėl ginčijamų Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo Nr. 152 „Dėl valstybės lygio ekstremaliosios situacijos paskelbimo“ (toliau – ir Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimas) nuostatų atitikties Konstitucijai į Konstitucinį Teismą kreipėsi sustabdęs baudžiamąją bylą, pradėtą pagal asmens, nuteisto pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – BK) 302 straipsnio „Antspaudo, spaudo ar dokumento pagrobimas arba pagrobtojo panaudojimas“ 1 dalį už tai, kad, siekdamas patekti į prekybos centro patalpas, karantino režimo priemonių laikymosi kontrolę atliekančiam darbuotojui pateikė kito asmens vardu išduotą galimybių pasą, apeliacinį skundą.

Konstitucinis Teismas

konstatuoja:

I

3. Pagal Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punktą teismo nutartyje, kuria kreipiamasi į Konstitucinį Teismą, turi būti nurodyti teismo nuomonės dėl teisės akto prieštaravimo Konstitucijai teisiniai argumentai.

Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad pareiškėjo pozicija dėl teisės akto (jo dalies) atitikties Konstitucijai pagal normų turinį ir (arba) reguliavimo apimtį turi būti nurodyta aiškiai, nedviprasmiškai, prašyme turi būti išdėstyti argumentai ir motyvai, pagrindžiantys pareiškėjo abejonę, ar teisės aktas (jo dalis) prieštarauja Konstitucijai (*inter alia* 2006 m. kovo 29 d., 2014 m. rugpjūčio 28 d., 2021 m. kovo 24 d. sprendimai). Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs ir tai, kad iš Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punkto kyla reikalavimas, kad teismai, argumentuodami savo prašyme pateiktą nuomonę dėl įstatymo ar kito teisės akto (jo dalies)

prieštaravimo Konstitucijai, neapsiribotų vien bendro pobūdžio samprotavimais ar teiginiais, taip pat tuo, kad įstatymas ar kitas teisės aktas (jo dalis), jų manymu, prieštarauja Konstitucijai, bet aiškiai nurodytų, kurie ginčijami teisės aktų straipsniai (jų dalys, punktai) ir kiek, jų nuomone, prieštarauja Konstitucijai, o savo poziciją dėl kiekvienos ginčijamos teisės akto (jo dalies) nuostatos atitikties Konstitucijai pagrįstų aiškiai suformuluotais teisiniais argumentais (*inter alia* 2017 m. vasario 9 d., 2019 m. sausio 10 d. sprendimai, 2021 m. birželio 29 d. sprendimas Nr. KT119-S110/2021).

4. Iš pareiškėjo prašymo matyti, kad jis prašo ištirti *inter alia* Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo 3.1.1 papunkčio (2021 m. rugsėjo 29 d. redakcija), 3.1.1.1–3.1.1.3 papunkčių (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) tiek, kiek juose įtvirtintas reikalavimas asmenims atitikti nustatytus medicininius kriterijus kaip sąlyga kontaktiniu būdu teikiamoms paslaugoms gauti, ūkinei veiklai vykdyti, komerciniams ir nekomerciniams kultūros, pramogų, sporto renginiams, švenčių mugėms, festivaliams ar kitiems tam tikrą laiką trunkantiems organizuotų žmonių susibūrimams viešoje vietoje iš anksto nustatytu laiku organizuoti ir 3¹ punkto (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) tiek, kiek jame nustatyta, kad asmenys, neatitinkantys nė vieno iš šio nutarimo 3.1.1 papunktyje nurodytų kriterijų, kontaktiniu būdu gali būti aptarnaujami tik kai teikiamos 3¹.1–3¹.25 papunkčiuose išvardytos paslaugos ir vykdomos nurodytos ūkinės veiklos, atitiktį Konstitucijos 20 straipsnio 1 daliai, 29 straipsniui, konstituciniams teisinės valstybės, atsakingo valdymo, teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio tikrumo principams, taip pat šio nutarimo 3¹ punkto (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) atitiktį Konstitucijos 29 straipsniui, 31 straipsnio 4 daliai, 109 straipsnio 3 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui.

4.1. Pareiškėjo prašymo kontekste pažymėtina, kad Vyriausybė 2022 m. balandžio 20 d. priėmė nutarimą Nr. 378 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo Nr. 152 „Dėl valstybės lygio ekstremaliosios situacijos paskelbimo“ pripažinimo netekusiu galios“, įsigaliojusį 2022 m. gegužės 1 d., kuriuo Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimą pripažino netekusiu galios.

4.2. Kaip ne kartą yra konstatavęs Konstitucinis Teismas, tais atvejais, kai į Konstitucinį Teismą kreipiasi byla nagrinėjantis teismas, kuriam kilo abejonių dėl toje byloje taikytino įstatymo ar kito teisės akto atitikties Konstitucijai (kitam aukštesnės galios teisės aktui), Konstitucinis Teismas turi pareigą išnagrinėti teismo prašymą, nepaisydamas to, ar ginčijamas įstatymas arba kitas teisės aktas galioja.

5. Ginčijamame Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo 3.1.1 papunktyje (2021 m. rugsėjo 29 d. redakcija) buvo nustatyta, kad kontaktiniu būdu paslaugos teikiamos, ūkinė veikla vykdoma, komerciniai ir nekomerciniai kultūros, pramogų, sporto ir kiti renginiai organizuojami, kai, be kita ko, aptarnaujami ar paslaugomis naudojasi tik asmenys, atitinkantys vieną iš šiame nutarime nurodytų kriterijų.

Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo 3.1.1.1–3.1.1.3 papunkčiuose (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) buvo įtvirtinti kriterijai, kuriuos atitinkantys asmenys galėjo naudotis kontaktiniu būdu teikiamomis paslaugomis ar būti aptarnaujami organizuojamuose renginiuose: tam asmuo turėjo būti pasiskiepijęs viena iš nurodytų COVID-19 ligos (koronaviruso infekcijos) vakcinų (3.1.1.1 papunktis) ar persirgęs COVID-19 liga (koronaviruso infekcija) ir diagnozė turėjo būti nustatyta tvarka patvirtinta (3.1.1.2 papunktis) arba asmuo turėjo turėti neigiamą testo COVID-19 ligai (koronaviruso infekcijai) nustatytą rezultatą (3.1.1.3 papunktis).

Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo 3¹ punkte (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) buvo nurodytos ūkinės veiklos ir teikiamos paslaugos, kuriomis kontaktiniu būdu galėjo naudotis ar būti aptarnaujami asmenys, neatitikę nė vieno iš 3.1.1 papunktyje (2021 m. rugsėjo 29 d. redakcija) nurodytų kriterijų.

6. Kaip minėta, pareiškėjas ginčija Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo 3.1.1 papunkčio (2021 m. rugsėjo 29 d. redakcija), 3.1.1.1–3.1.1.3 papunkčių (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) ir 3¹ punkto (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) tiek, kiek jo nurodyta, atitiktį Konstitucijos 20 straipsnio 1 daliai, 29 straipsniui, konstituciniams teisinės valstybės, atsakingo valdymo, teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio tikrumo principams.

6.1. Pareiškėjas savo prašyme pažymi, kad jo nagrinėjamoje baudžiamojoje byloje nuteistojo asmens gynėjo prašyme kreiptis į Konstitucinį Teismą iš esmės atkartojami argumentai, buvę pateikti kito asmens baudžiamojoje byloje, kuri yra sustabdyta ir kurioje prašymas kreiptis į Konstitucinį Teismą yra tenkintas. Pareiškėjas atkreipia dėmesį į tai, kad abiejose baudžiamosiose bylose (minėtoje sustabdytoje, kurioje jau kreiptasi į Konstitucinį Teismą, ir pareiškėjo nagrinėjamojoje) asmenys „nuteisti už analogiškos nusikalstamos veikos padarymą, nuteistųjų gynėjų prašymuose <...> pateikti analogiški prašymai“ kreiptis į Konstitucinį Teismą, kurie grindžiami iš esmės tais pačiais argumentais.

Atsižvelgdamas į tai, pareiškėjas tik nurodo, kad „nėra pagrindo iš naujo kartoti Kauno apygardos teismo 2022 m. birželio 13 d. nutartyje nurodytų argumentų, kreipimasis į Konstitucinį Teismą pagal nuteistojo gynėjo prašymą vertintinas kaip analogiškas (kreipiamasi tuo pačiu klausimu), todėl teisėjų kolegija sprendžia, kad yra pagrindas kreiptis į Konstitucinį Teismą“.

6.2. Konstatuotina, kad, pareiškėjo Kauno apygardos teismo nutartyje, kuria kreiptasi į Konstitucinį Teismą, pažymėjus, jog yra pagrindas jo nagrinėjamoje baudžiamojoje byloje kreiptis į Konstitucinį Teismą, nėra pateikti jokie pareiškėjo poziciją dėl ginčijamo teisinio reguliavimo atitikties Konstitucijai pagrindžiantys argumentai; pareiškėjo prašyme tik daroma nuoroda į kitą šio teismo nutartį, kuria kreiptasi į Konstitucinį Teismą, tačiau nenurodyta, ar pareiškėjas pritaria visiems toje nutartyje išdėstytiems argumentams, ar tik kai kuriems.

6.3. Kaip yra pažymėjęs Konstitucinis Teismas, vien tai, kad pareiškėjas teismas prašyme, kuriuo kreipiasi į Konstitucinį Teismą, neanalizuoja, nevertina bylos šalių pateiktų argumentų dėl atitinkamo teisinio reguliavimo konstitucingumo ir apsiriboja vien bendro pobūdžio teiginiu, kad bylos šalies abejonės pripažįsta pagrįstomis, jau yra pakankamas pagrindas grąžinti pareiškėjui prašymą kaip neatitinkantį Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punkte nustatytų reikalavimų (2015 m. balandžio 7 d. sprendimas, 2021 m. gegužės 20 d. sprendimas Nr. KT77-S70/2021). Tai *mutatis mutandis* taikytina ir atvejams, kai pareiškėjas teismas apsiriboja vien bendro pobūdžio nuoroda į kitą savo priimtą nutartį.

6.4. Kaip minėta, pareiškėjas, ginčydamas Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo 3.1.1 papunkčio (2021 m. rugsėjo 29 d. redakcija), 3.1.1.1–3.1.1.3 papunkčių (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) ir 3¹ punkto (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) tiek, kiek jo nurodyta, atitiktį Konstitucijai, savo prašyme Konstituciniam Teismui tik nurodo, kad nėra pagrindo iš naujo kartoti Kauno apygardos teismo 2022 m. birželio 13 d. nutartyje nurodytų argumentų.

Vadinasi, pareiškėjas Kauno apygardos teismas nepateikė teisinių argumentų savo pozicijai dėl Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo 3.1.1 papunkčio (2021 m. rugsėjo 29 d. redakcija), 3.1.1.1– 3.1.1.3 papunkčių (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) ir 3¹ punkto (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) tiek, kiek nurodyta pareiškėjo, atitikties Konstitucijos 20 straipsnio 1 daliai, 29 straipsniui, konstituciniams teisinės valstybės, atsakingo valdymo, teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio tikrumo principams pagrįsti.

6.5. Taigi ši pareiškėjo prašymo dalis vertintina kaip neatitinkanti Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punkte nustatytų reikalavimų.

7. Kaip minėta, pareiškėjas taip pat abejoja Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo 3¹ punkto (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) atitiktimi Konstitucijos 29 straipsniui, 31 straipsnio 4 daliai, 109 straipsnio 3 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui.

7.1. Pareiškėjas prašyme nurodo, kad pagal ginčijamą Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarime įtvirtintą teisinį reguliavimą norint gauti nurodytas paslaugas kontaktiniu būdu reikalaujamas pateikti dokumentas, įvardytas galimybių pasu, neatitinka oficialiems dokumentams, už kurių klastojimą baudžiama pagal BK 302 straipsnį, keliamų reikalavimų, *inter alia* įtvirtintų Lietuvos Respublikos dokumentų ir archyvų įstatymo, Lietuvos Respublikos asmens tapatybės kortelės ir paso įstatymo ir kitų įstatymų nuostatose. Pareiškėjo nuomone, ginčijamu Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimu įtvirtintas galimybių pasas turi akivaizdžių turinio ir formos trūkumų, todėl šis dokumentas negali būti BK 302 straipsnyje numatyto nusikaltimo dalyku. Pareiškėjas teigia ir tai, kad, jo manymu, už galimybių paso panaudojimą negali būti taikoma ir baudžiamoji atsakomybė.

7.2. Taigi pareiškėjas šioje savo prašymo dalyje iš esmės kelia BK 302 straipsnio nuostatų taikymo praktikoje klausimą ir nepateikia jokių konstitucinių argumentų dėl jo nurodytos ginčijamos Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo nuostatos atitikties Konstitucijai, taip pat nepaaiškina, kodėl jo nurodytu aspektu, t. y. tuo aspektu, kad, jo nuomone, galimybių pasas neatitinka oficialiems dokumentams, už kurių klastojimą taikoma baudžiamoji atsakomybė, keliamų reikalavimų, jo nurodyta Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo nuostata prieštarauja Konstitucijos 29 straipsniui, 31 straipsnio 4 daliai, 109 straipsnio 3 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui. Pareiškėjo teiginiai, kad, jo nuomone, už galimybių paso panaudojimą neturėtų būti taikoma baudžiamoji atsakomybė, nelaikytini konstituciniais argumentais, nes baudžiamosios atsakomybės taikymo ar netaikymo klausimas pareiškėjo nagrinėjamoje baudžiamojoje byloje yra byla nagrinėjančio teismo kompetencijos dalykas.

7.3. Pareiškėjas savo prašyme cituoja oficialiosios konstitucinės doktrinos nuostatas, tačiau jų niekaip nesusieja su ginčijamu teisiniu reguliavimu ir jomis nepagrindžia savo abejonių dėl Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo 3¹ punkto (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) atitikties Konstitucijos 29 straipsniui, 31 straipsnio 4 daliai, 109 straipsnio 3 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui.

Antai pareiškėjo prašyme daroma išvada, kad asmens teisių ribojimo, teisių suteikimo, jų atsiradimo nustatymo klausimai turi būti įtvirtinami įstatymu, o ne Vyriausybės nutarimu; prašyme nurodyta ir tai, kad ginčijamomis poįstatyminio teisės akto nuostatomis ribojamos asmens teisės ir laisvės. Tačiau prašyme nepaaiškinama, kokios konstitucinės asmens teisės ir laisvės yra ribojamos. Be to, nors pareiškėjas teigia, kad ginčijamu teisiniu reguliavimu apribota asmens „teisė į kontaktiniu būdu teikiamas paslaugas, teisė dalyvauti komerciniuose ir nekomerciniuose renginiuose, teisė lankytis parduotuvėse“, tačiau iš pareiškėjo prašymo neaišku, kokios Konstitucijos nuostatos galėjo būti pažeistos ginčijamu teisiniu reguliavimu.

Pareiškėjas taip pat nurodo, jog tai, kad Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimu įtvirtintas galimybių pasas galiojo ribotą laiką ir kad baudžiamoji atsakomybė už neteisėtą jo panaudojimą galėjo būti taikoma ribotą laiką, pažeidžia teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio tikrumo principus. Tačiau pareiškėjas nepagrindžia ir nepaaiškina, kodėl pagal Konstituciją galiojant ginčijamam teisiniu reguliavimu galėjo kilti teisėti lūkesčiai, kad baudžiamoji atsakomybė asmeniui už neteisėtą galimybių paso panaudojimą nebus taikoma.

7.4. Konstatuotina, kad pareiškėjas nepateikė aiškių teisinių argumentų savo pozicijai dėl Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo 3¹ punkto (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) atitikties Konstitucijos 29 straipsniui, 31 straipsnio 4 daliai, 109 straipsnio 3 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui jo nurodytais aspektais pagrįsti.

7.5. Taigi ši pareiškėjo prašymo dalis vertintina kaip neatitinkanti Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punkte nustatytų reikalavimų.

8. Apibendrinant tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad pareiškėjas nepateikė teisinių argumentų dėl Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo 3.1.1 papunkčio (2021 m. rugsėjo 29 d. redakcija), 3.1.1.1–3.1.1.3 papunkčių (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) ir 3¹ punkto (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) tiek, kiek jo nurodyta, atitikties Konstitucijos 20 straipsnio 1 daliai, 29 straipsniui, konstituciniams teisinės valstybės, atsakingo valdymo, teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio tikrumo principams, taip pat dėl šio nutarimo 3¹ punkto (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) atitikties Konstitucijos 29 straipsniui, 31 straipsnio 4 daliai, 109 straipsnio 3 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui.

9. Vadinas, pareiškėjo Kauno apygardos teismo prašymas ištirti nurodytų Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo nuostatų atitiktį Konstitucijai neatitinka Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punkte nustatytų reikalavimų.

10. Pagal Konstitucinio Teismo įstatymo 70 straipsnio 1 dalies (2019 m. liepos 16 d. redakcija) 1 punktą prašymas, neatitinkantis Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnyje nustatytų reikalavimų, yra gražintinas pareiškėjui. Pagal Konstitucinio Teismo įstatymo 70 straipsnio 2 dalį prašymo gražinimas neatima teisės kreiptis į Konstitucinį Teismą bendra tvarka, kai bus pašalinti trūkumai.

11. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad yra pagrindas gražinti pareiškėjui Kauno apygardos teismui prašymą ištirti Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo 3.1.1 papunkčio (2021 m. rugsėjo 29 d. redakcija), 3.1.1.1–3.1.1.3 papunkčių (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) tiek, kiek juose įtvirtintas reikalavimas asmenims atitikti nustatytus medicininius kriterijus kaip sąlyga kontaktiniu būdu teikiamoms paslaugoms gauti, ūkinei veiklai vykdyti, komerciniams ir nekomerciniams kultūros, pramogų, sporto renginiams, švenčių mugėms, festivaliams ar kitiems tam tikrą laiką trunkantiems organizuotų žmonių susibūrimams viešoje vietoje iš anksto nustatytu laiku organizuoti ir 3¹ punkto (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) tiek, kiek jame nustatyta, kad asmenys, neatitinkantys nė vieno iš šio nutarimo 3.1.1 papunktyje nurodytų kriterijų, kontaktiniu būdu gali būti aptarnaujami tik kai teikiamos 3¹.1–3¹.25 papunkčiuose išvardytos paslaugos ir vykdomos nurodytos ūkinės veiklos, atitiktį Konstitucijos 20 straipsnio 1 daliai, 29 straipsniui, konstituciniams teisinės valstybės, atsakingo valdymo, teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio tikrumo principams, taip pat šio nutarimo 3¹ punkto (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) atitiktį Konstitucijos 29 straipsniui, 31 straipsnio 4 daliai, 109 straipsnio 3 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui.

II

12. Pareiškėjas taip pat ginčija Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro, valstybės lygio ekstremaliosios situacijos valstybės operacijų vadovo 2021 m. gegužės 21 d. sprendimo Nr. V-

1151 „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro, valstybės lygio ekstremaliosios situacijos valstybės operacijų vadovo 2021 m. balandžio 21 d. sprendimo Nr. V-891 „Dėl asmenų teisės į švelnesnes karantino režimo priemones patvirtinimo“ pakeitimo“ (toliau – ir sveikatos apsaugos ministro 2021 m. gegužės 21 d. sprendimas) 1.1.4 papunkčio tiek, kiek jame „reglamentuojamas „galimybių pasas““, atitiktį Konstitucijos 29 straipsniui, 31 straipsnio 4 daliai, 109 straipsnio 3 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui.

13. Pareiškėjo prašymo kontekste pažymėtina, kad pagal Konstitucijos 105 straipsnį Konstitucinis Teismas nagrinėja ir priima sprendimą, ar Konstitucijai neprieštaruoja įstatymai ir kiti Seimo priimti aktai (1 dalis), taip pat ar Konstitucijai ir įstatymams neprieštaruoja Respublikos Prezidento aktai, Respublikos Vyriausybės aktai (2 dalis).

Konstitucinis Teismas yra konstatavęs, kad vertinti ministrų išleistų teisės aktų atitiktį Konstitucijai ir (arba) įstatymams nėra Konstitucinio Teismo kompetencijos dalykas (2009 m. rugsėjo 2 d., 2009 m. rugsėjo 24 d., 2019 m. birželio 25 d. nutarimai); tai yra atitinkamo (kompetentingo) administracinio teismo kompetencijos dalykas (2009 m. rugsėjo 2 d. nutarimas).

14. Vadinasi, ši pareiškėjo prašymo dalis yra nežinybinga Konstituciniam Teismui.

15. Pagal Konstitucinio Teismo įstatymo 69 straipsnio 1 dalies 2 punktą Konstitucinis Teismas savo sprendimu atsisako nagrinėti prašymą ištirti teisės akto atitiktį Konstitucijai, jeigu prašymo nagrinėjimas yra nežinybingas Konstituciniam Teismui.

16. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad yra pagrindas atsisakyti nagrinėti pareiškėjo Kauno apygardos teismo prašymo dalį dėl sveikatos apsaugos ministro 2021 m. gegužės 21 d. sprendimo 1.1.4 papunkčio tiek, kiek nurodyta pareiškėjo, atitikties Konstitucijai.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 22 straipsnio 3, 4 dalimis, 25, 28 straipsniais, 67 straipsnio 2 dalies 5 punktu, 69 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 70 straipsniu, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas

nusprendžia:

1. Grąžinti pareiškėjui Kauno apygardos teismui prašymą Nr. 1B-13/2022 ištirti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimo Nr. 152 „Dėl valstybės lygio ekstremaliosios situacijos paskelbimo“ 3.1.1 papunkčio (2021 m. rugsėjo 29 d. redakcija), 3.1.1.1–3.1.1.3 papunkčių (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) tiek, kiek juose įtvirtintas reikalavimas asmenims atitikti nustatytus medicininius kriterijus kaip sąlyga kontaktiniu būdu teikiamoms paslaugoms gauti, ūkinei veiklai vykdyti, komerciniams ir nekomerciniams kultūros, pramogų, sporto renginiams, švenčių mugėms, festivaliams ar kitiems tam tikrą laiką trunkantiems organizuotų žmonių susibūrimams viešoje vietoje iš anksto nustatytu laiku organizuoti ir 3¹ punkto (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) tiek, kiek jame nustatyta, kad asmenys, neatitinkantys nė vieno iš šio nutarimo

3.1.1 papunktyje nurodytų kriterijų, kontaktiniu būdu gali būti aptarnaujami tik kai teikiamos 3¹.1–3¹.25 papunkčiuose išvardytos paslaugos ir vykdomos nurodytos ūkinės veiklos, atitiktį Lietuvos Respublikos Konstitucijos 20 straipsnio 1 daliai, 29 straipsniui, konstituciniams teisinės valstybės, atsakingo valdymo, teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio tikrumo principams, taip pat šio nutarimo 3¹ punkto (2021 m. rugsėjo 8 d. redakcija) atitiktį Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 straipsniui, 31 straipsnio 4 daliai, 109 straipsnio 3 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui.

2. Atsisakyti nagrinėti pareiškėjo Kauno apygardos teismo prašymą Nr. 1B-13/2022 ištirti Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro, valstybės lygio ekstremaliosios situacijos valstybės operacijų vadovo 2021 m. gegužės 21 d. sprendimo Nr. V-1151 „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro, valstybės lygio ekstremaliosios situacijos valstybės operacijų vadovo 2021 m. balandžio 21 d. sprendimo Nr. V-891 „Dėl asmenų teisės į švelnesnes karantino režimo priemones patvirtinimo“ pakeitimo“ 1.1.4 papunkčio tiek, kiek jame „reglamentuojamas „galimybių pasas““, atitiktį Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 straipsniui, 31 straipsnio 4 daliai, 109 straipsnio 3 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui.

Šis Konstitucinio Teismo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

Konstitucinio Teismo teisėjai

Elvyra Baltutytė

Gintaras Goda

Danutė Jočienė

Giedrė Lastauskienė

Vytautas Mizaras

Algis Norkūnas

Daiva Petrylaitė